

Metodická příručka

Provoz sportovních střelnic

Metodická příručka pro pobočné spolky AVZO,
které jsou provozovateli sportovní střelnice

AVZO TSČ ČR
Schválil VV AVZO TSČ ČR 2.12.2017
Autor, za správnost odpovídá:
Tomáš Kožený

1. Úvod

Tato metodická příručka napomáhá provozovatelům střelnic v rámci AVZO TŠČ ČR (dále jen AVZO) při zřizování a provozu sportovních střelnic. Obsahuje soubor informací a doporučení, která vycházejí z praxe a z legislativy platné k 1.11.2017. Příručka se věnuje provozu střelnic obecně a nezabývá se specifickými požadavky, které mohou na provoz střelnic klást určitá konkrétní sportovní pravidla a svazy, jako ISSF, IPSC, LOS, KVZ a jiné. Mnohá ustanovení zde uvedená jsou pro provozovatele střelnic sice povinná, ale jsou zde uvedena s vědomím, že AVZO není orgánem příslušným ke kontrole a řízení střelnic svých pobočných spolků. Institucí, příslušnou ke kontrole střelnic je zejména Policie ČR, určité detaily také spadají pod kontrolu Ministerstva zdravotnictví ČR, Českého báňského úřadu, místně příslušných stavebních úřadů a jiných.

2. Střelnice – základní pravidla a organizační záležitosti

2.1 Základní předpisy

Užitečné předpisy související s provozem střelnic:

- Zákon č. 119/2002 Sb. o střelných zbraních a střelivu
- Prováděcí vyhláška č.221/2017 Sb., která upravuje obsah provozního řádu a knihy střeleb
- Vyhláška 493/2002 Sb., která určuje obsah lékárničky první pomoci na střelnici
- Česká technická norma ČSN 395401 pro střelnice pro ruční palné a plynové zbraně (dále jen norma)
- Stanovisko MVČR ke svěření zbraně kategorie D z 5.8.2014.

Doporučení: Provozovatel střelnice by měl mít všechny tyto dokumenty k dispozici. Norma ČSN 395401 není veřejně dostupná a její kopírování je zakázáno. Pokud provozovatel střelnice chce normu mít, musí si ji koupit.

2.2 Provozní řád

2.2.1 Základní informace

Provozní řád (dále jen PŘ) připravuje soudní znalec v oboru balistika. PŘ má sice neomezenou platnost, ale v praxi je třeba ho aktualizovat, a to zejména v těchto případech:

- a) Změnily se zákony, vyhlášky, normy a jiné související předpisy takovým způsobem, že s nimi PŘ již není kompatibilní.
- b) Změnil se provozovatel střelnice nebo jeho název.
- c) Změnily se místní podmínky tak, že neodpovídají situaci uvedené v PŘ.
- d) Změnily se majetkoprávní poměry související s pozemkem nebo vybavením střelnice, např. došlo ke změně vlastníka pozemku, budovy a podobně.
- e) Změnil se seznam správců střelnice.

Případy a) – d) je třeba řešit zpracováním nového provozního řádu. Případ e) se řeší vydáním nové přílohy k provoznímu řádu. Tato příloha musí být zaregistrována příslušným oddělením PČR.

2.2.2 Obsah provozního řádu

Platí zásada, že čím méně se toho do PŘ napíše, tím lépe. Neuvádějte zbytečně v PŘ detaily, které budete často měnit. Zvažte, zda je nutné uvádět v PŘ pravidla a omezení nad rámec vyžadovaný obecně platnými předpisy a nad rámec toho, co je skutečně nutné a užitečné pro zajištění bezpečnosti a provozu střelnice, abyste si jen nevytvořili zbytečné komplikace bez užitku.

2.2.3 Dostupnost provozního řádu

Zákon požaduje bezpodmínečnou dostupnost PŘ na střelnici. U krytých a polokrytých střelnic, které jsou oplocené a uzavřené, lze PŘ zpřístupnit tak, že je trvale vyvěšen. Není-li to možné, je jedinou spolehlivou možností vytištění kopie PŘ pro každého správce, který ji má během své přítomnosti trvale připravenou k nahlédnutí. Pozor, zajištění dostupnosti provozního řádu je povinností správce, ale odpovědnost nese provozovatel střelnice.

2.3 Ostatní dokumenty

2.3.1 Živnostenské oprávnění

Pokud je střelnice provozována jako nekomerční (třída 1 nebo třída 4), není třeba, aby provozovatel byl držitelem živnostenského oprávnění. Pouze v případě komerčních střelnic (tj. třída 2 nebo 3) je třeba, aby provozovatel byl držitelem koncesované živnosti „Provozování střelnic a výuka a výcvik ve střelbě se zbraní“.

2.3.2 Zbrojní licence

Zbrojní licence opravňuje k nabývání vlastnictví a k přechovávání zbraní za určitým účelem. Provozovatel střelnice, který nevlastní zbraně, nepotřebuje zbrojní licenci.

2.4 Provozní doba

2.4.1 Provozní doba v PŘ

Provozní doba musí být uvedena v PŘ. U venkovních střelnic platí zásada, že lze střílet pouze při nesnížené viditelnosti. Je však zbytečné paušálně provozní dobu příliš omezovat. Je výhodné obecně rozlišit letní a zimní období a uvést co nejširší provozní dobu, např. 8:00-18:00 od října do března a 8:00-20:00 od dubna do září a podobně, s dodatkem, že podmínkou je nesnížená viditelnost. Pozor, za sníženou viditelnost se považuje i mlha. U osvětlených krytých (tunelových) střelnic tato starost odpadá a provozní doba záleží čistě na provozovateli, s přihlédnutím k místním podmínkám a možnostem.

2.4.2 Provozní doba střelnice ve vztahu k okolí

Protože střelba může hlukem obtěžovat okolí, může být někdy vhodné omezit provozní dobu v určitých konkrétních časech, jako např. v neděli a ve svátky odpoledne a podobně. Není-li to nutné, nedoporučujeme uvádět omezení do provozního řádu, aby bylo možné je operativně měnit. Je vhodnější uvést je ve vlastních vnitřních předpisech (viz dále). V některých obcích mohou existovat místní vyhlášky omezující hlučné činnosti. Je nutné mít trvalý přehled o tom, zda v dotyčné obci neplatí taková vyhláška a zda se nevztahuje i na provoz střelnice.

2.5 Oplocení, označení, ostraha

2.5.1 Signalizace praporem

Pro neoplocené venkovní střelnice předepisuje norma povinnost mít na místě viditelném z přístupových cest umístěn stožár, na který se v době střeľeb vyvěšuje červená vlajka. Tato povinnost neplatí pro oplocené střelnice a někteří soudní znalci tuto povinnost v posledních letech opomíjejí v PŘ i u neoplocených střelnic. Pokud soudní znalec nepožaduje tuto povinnost u konkrétní střelnice, je na zvážení provozovatele, zda si přesto signalizaci praporem nechá uvést v PŘ, nebo ji zakotví pouze ve svém vnitřním předpisu, nebo ji nebude vůbec uplatňovat.

2.5.2 Označení venkovní střelnice

U venkovních střelnic požaduje norma umístění výstražných tabulek s nápisem „Pozor, střelnice, nevstupovat!“. Dále je obecně požadováno vybavení střelnice takovými výstražnými prvky, které upozorní nezúčastněné osoby na to, že se nacházejí v prostoru střelnice či v ohroženém prostoru. Pokud se střelnice nachází v nepřehledném lesním terénu a pokud to místní podmínky dovolují, může být vhodné označit okolí střelnice ve dvou zónách: vnější zóna ve vzdálenosti 5-20 metrů okolo střelnice a vnitřní zóna bezprostředně okolo plochy střelnice. Vnější zóna může být označena výstražnými tabulkami s textem např. STŘELNICE – BEZPEČNOSTNÍ PÁSMO – VSTUP NA VLASTNÍ NEBEZPEČÍ. Vnitřní zóna může být označena tabulkami POZOR – STŘELNICE – NEVSTUPOVAT! nebo POZOR – STŘELNICE – ZÁKAZ VSTUPU! a podobně. Osvědčuje se doplnit tabulky o grafický symbol zákazu vstupu.

2.5.3 Oplocení venkovní střelnice

Oplocení střelnice není požadováno žádnými obecně závaznými předpisy. Záleží čistě na požadavcích soudního znalce a na možnostech provozovatele a na místních podmínkách, zda je vhodné či nutné konkrétní střelnici oplotit. Bez ohledu na oplocení však musí být střelnice vždy vybavena řádnými signalizačními a výstražnými prvky. Pozor, pokud je v PR uvedeno, že střelnice je oplocená, musí být toto oplocení řádně udržováno v neporušeném a kompletním stavu. V případě porušení oplocení (živelně, krádeží) nelze střelnici používat! Pokud je v PŘ uvedeno, že je střelnice neoplocená nebo jen částečně oplocená, může být ve skutečnosti oplocená v libovolném rozsahu (kompletně, částečně) a jakákoliv změna stavu či rozsahu oplocení neznamena porušení PŘ. Pokud není kvůli místním podmínkám nutné konkrétní střelnici kompletně oplotit a pokud to nepožaduje soudní znalec, může být vhodné v PŘ uvést pouze částečné oplocení, a tak předejít problémům při případné změně.

2.5.4 Ostraha

Ostraha střelnice není plošně požadována žádnými obecně závaznými předpisy. V závislosti na místních podmínkách může být vhodné zajistit ostrahu střelnice či jejího okolí např. při větších sportovních akcích. Záleží to čistě na provozovateli. Ostrahu střelnice může také v závislosti na místních podmínkách požadovat soudní znalec a může ji také zanést do PŘ. Zajištění ostrahy pak spadá do povinností správce střelnice.

2.6 Kouření a podávání alkoholických nápojů na střelnicích

2.6.1 Kouření

Zákon č. 65/2017 Sb. – tzv. protikuřácký zákon zakazuje kouření ve vnitřním prostoru všech typů sportovišť. To znamená, že krytá sportovní střelnice je ze zákona celá a bez výjimky nekuřáckým prostorem a tento zákaz platí i pro elektronické cigarety. Krytá střelnice musí být navíc označena grafickou značkou „Kouření zakázáno“.

Protikuřácký zákon zakazuje kouření v prostoru dětského hřiště a sportoviště. To znamená, že na střelnici určené pro střelbu dětí do 18 let je kouření zakázáno i tehdy, jde-li se o venkovní střelnici. Tento zákaz platí rovněž pro celý prostor střelnice.

Nezávisle na protikuřáckém zákonu může být kouření na střelnici zakázáno nebo omezeno konkrétními sportovními pravidly, která musí respektovat pořadatel sportovní akce. Provozovatel střelnice může také kouření na střelnici omezit či zcela zakázat dle své vůle nad rámec předpisů a pravidel.

2.6.2 Podávání alkoholických nápojů

Tzv. protikuřácký zákon zakazuje podávání alkoholických nápojů na veřejně přístupných sportovních akcích, s výjimkou piva do obsahu 4,3 % alkoholu a vína. Na sportovních akcích určených převážně pro děti (osoby do 18 let) je podávání alkoholických nápojů zakázáno bez výjimky.

Toto omezení je platné nezávisle na ustanovení zákona o střelných zbraních a střelivu a nezávisle na požadavcích sportovních pravidel a platí nejen pro soutěžící, ale pro všechny přítomné.

3. Správce střelnice

3.1 Registrace správců

Zákon o střelných zbraních a střelivu mluví o správci střelnice v jednotném čísle, ale fakticky není počet správců nijak omezen. Je však vhodné mít jen takový počet správců, který je nezbytně nutný pro pohodlné zajištění provozu střelnice. Příliš velký počet správců může být problematický jak z hlediska Policie ČR, tak z důvodu větší náročnosti jejich školení, registrace a řízení.

3.2 Vnitřní předpis – metodický pokyn pro správce střelnice

Protože PŘ by měl obsahovat jen minimální informace požadované zákonem a normou, může být vhodné zpracovat navíc ještě vnitřní předpis, tedy metodický pokyn pro správce střelnice, který upravuje všechny potřebné detaily, například speciální omezení pracovní doby, chování na střelnici, využívání vybavení střelnice, údržbu a úklid, způsob zapisování do rezervační či provozní knihy a podobně. Tento vnitřní předpis zůstává pouze vnitřní záležitostí organizace. Je tedy snadné ho měnit a upravovat, ale přesto může organizace jeho dodržování požadovat a vymáhat od všech uživatelů střelnice jako podmínku jejího užívání.

Pozor, neplet'te si tento vnitřní předpis pro správce střelnice s vnitřním předpisem, který jsou povinni vydat držitelé zbrojních licencí. Je to něco jiného.

3.3 Povinnosti správce střelnice

Zákon stanoví tyto základní povinnosti správce:

- 1) Při výkonu funkce nosit viditelné označení (např. visačku) „správce střelnice“ stanovené provozním řádem střelnice.
- 2) Zajistit přístupnost provozního řádu střelnice.
- 3) Zajistit dodržování provozního řádu a ostrahu střelnice.
- 4) Zajistit, aby střelbu na střelnici prováděla jen osoba, která je k tomu oprávněna.
- 5) Zastavit střelbu na střelnici v případě ohrožení života, zdraví a majetku.
- 6) Oznámit bez zbytečného odkladu útvaru policie zranění nebo usmrcení osoby při střelbě nebo při manipulaci se zbraní na střelnici.

Správce střelnice je z pohledu zákona hlavní osobou odpovědnou za bezpečnost. Správce může část své odpovědnosti přenést na řídícího střelby. Ředitel soutěže, rozhodčí, ani jiní sportovní funkcionáři nemají z pohledu zákona žádný specifikovaný vztah k bezpečnosti na střelnici.

K těmto povinnostem správce střelnice lze podle potřeby přidat libovolné další, jako např. související s úklidem střelnice a mnoho dalších vycházejících z aktuálních místních podmínek a zvyklostí na dané střelnici.

3.4 Práva správce střelnice

Práva správce nejsou nikde v zákonných předpisech zmiňována, ale rámcově vycházejí z jeho povinností:

- 1) Neumožnit užívání střelnice v konkrétním případě, kdy by došlo k porušení bezpečnosti nebo ustanovení a podmínek PŘ.
- 2) Omezit užívání střelnice v případech ohrožení bezpečnosti, jako např. při mlze a při jiných povětrnostních podmínkách neslučitelných s bezpečným užíváním střelnice.
- 3) Řešit případy neoprávněného užívání střelnice.

K bodu 3:

U neoplocených střelnic se může stát, že tam správce přistihne cizí osobu, která na střelnici střílí neoprávněně. Správce se může pokusit požadovat prokázání totožnosti této osoby, ale tento střelec není povinen tak učinit. Správce nemůže střelce ani zadržet, protože střelec páchá pouze přestupek, nikoliv trestný čin, u kterého by bylo již zadržení možné. Správce však může k případu zavolat hlídku PČR a požádat o vyřešení přestupkového jednání.

3.5 Školení správců

Zákon nevyžaduje, aby správci střelnice byli proškolení, ale je to velmi užitečné. Nelze předat všechny provozní informace pouze písemnou formou. Školení správců je také dobré využít k tomu, aby každý svým podpisem stvrdil, že bude dodržovat PŘ a všechny související vnitřní předpisy, a to pod hrozbou sankcí, případně pod hrozbou odebrání funkce správce. Správce může svým podpisem převzít odpovědnost za to, že během své přítomnosti zajistí, aby na střelnici byla patřičná lékárnička (viz také dále) a provozní řád. Každý správce se také zaváže k řádnému vyplňování provozní knihy střelnice.

3.6 Svěření zbraně

3.6.1 Svěření zbraně kategorie D

Svěření zbraně kategorie B a C osobě, která není držitelem zbrojního průkazu příslušné skupiny, je upraveno v § 59 zákona o střelných zbraních a střelivu. Nejasná formulace odst. 4 někdy vzbuzuje pochybnosti, zda se minimální věková hranice 10 let pro svěření zbraně netýká i zbraní kategorie D (např. vzduchovky). K tomuto tématu vydal bezpečnostní odbor MVČR stanovisko ze dne 5.8.2014, které vyvrací pochybnosti a jasně určuje, že požadovaná minimální věková hranice 10 let se netýká zbraní kategorie D. Toto stanovisko nelze považovat za oficiální výklad zákona, je však závazné pro Policii ČR a lze jím účinně argumentovat, pokud se správce střelnice dostane v této věci do sporu s příliš horlivou kontrolou ze strany Policie ČR.

3.6.2 Svěření zbraně kategorie A

Znění § 59 zákona o zbraních a střelivu může vytvořit dojem, že není dovoleno svěření zbraně kategorie A. Svěření zakázané zbraně, zakázaného doplňku zbraně nebo zakázaného střeliva je však upraveno v § 38 odst. 6 písm. c), který to umožňuje držitelům zbrojní licence skupiny H.

4. Provozní kniha střelnice

4.1 Obsah a podoba provozní knihy

Konkrétní podoba provozní knihy střelnice není určena zákonem ani normou. Provozní kniha střelnice může mít do značné míry podobu podle vlastního rozhodnutí provozovatele střelnice. Nezbytné údaje jsou pouze datum provedení střelby, jméno střelce, datum narození a podpis. Jako doplňující údaje lze vnitřním předpisem dobrovolně předepsat např. číslo ZP a podobně.

Pokud to není uvedeno přímo v PŘ, tak nikdo nemá právo přikázat provozovateli střelnice, aby do provozní knihy uváděl další informace, jako je typ používané zbraně či dokonce číslo průkazu zbraně. V praxi se lze někdy setkat s požadavkem PČR na specifickou podobu provozní knihy, jako jsou např. číslované strany, prošívané vazby knihy trikolorou, uvádění typu použité zbraně a podobně. Podobným požadavkům se lze jednoduše bránit žádostí, aby dotýčný orgán PČR citoval konkrétní ustanovení obecně závazného předpisu, o které tyto požadavky opírá, čehož nebude schopen.

4.2 Dostupnost provozní knihy

Pokud je problém mít na střelnici trvale k dispozici provozní knihu, je možné přistoupit i k takovému řešení, že každý správce má vlastní samostatné listy s předtištěnou tabulkou, do kterých zapisuje všechny střelce, kteří střelnici užívají pod jeho dohledem. Tyto volné listy se pak mohou např. s měsíční periodou sbírat a po jejich svázání vzniká celistvá kniha střelnice.

Pozor! Příslušný zápis do provozní knihy střelnice musí být vždy zapsán **před zahájením střelby!** Provozní kniha neslouží jen ke zpětnému sledování provozu na střelnici, ale také k tomu, aby v případě výskytu nějaké mimořádné události bylo jasné, kdo na střelnici střílel a kdo plnil úlohu správce.

4.3 Rezervační kniha střelnice

V závislosti na místních podmínkách může být někdy výhodné vytvořit si rezervační knihu střelnice,

ve které si střelci mohou (nepovinně) rezervovat střelnici pro svůj trénink. V případě, že je více zájemců, kteří chtějí na střelnici trénovat a vzájemně by si z nějakého důvodu překáželi, přednost má ten, kdo je zapsán v rezervační knize.

Tento dokument je nepovinný. Jeho používání může být na některých střelnicích užitečné, jinde by byl zcela zbytečný. Pokud se provozovatel střelnice rozhodne zřídit rezervační knihu, měl by si k tomu vytvořit vnitřní předpis.

4.4 Lékárnička

Obsah lékárničky musí odpovídat vyhlášce č. 493/2002 Sb. Na střelnici nestačí běžná autolékárnička, a to ani „velké“ provedení typu 2.

Ideální je, když vybavení a budovy na střelnici umožňují trvalé uložení lékárničky tak, aby k ní měli přístup všichni správci. Pokud to nelze, je nutné, aby buď měl každý správce svou lékárničku, nebo aby bylo možné si u někoho v případě potřeby lékárničku před cestou na střelnici půjčit (např. u předsedy spolku, u jiného správce a podobně).

Za umístění lékárničky odpovídá vždy provozovatel střelnice. Prakticky ale může přenést tuto odpovědnost na správce, protože ten nesmí na střelnici umožnit střelbu, pokud tam není lékárnička. Pak je na domluvě mezi provozovatelem střelnice a správcem, jakým způsobem se lékárnička zajistí.

U jednotlivých součástí lékárničky je nutné hlídat dobu použitelnosti, stejně jako se hlídá u lékárniček v automobilech!

5. Balistická bezpečnost střelnice

5.1 Bezpečnost krytých střelnic

Při posuzování střelnice a při vytváření provozního řádu posuzuje soudní znalec zejména rizika odrazu střel. Z hlediska provozovatele je důležité, aby střelnici udržoval v takovém stavu, v jakém byla schválena, a aby si nechal soudním znalce schválit jakékoliv konstrukční změny, které by mohly mít vliv na bezpečnost střelnice, případně je nechal zanést do PŘ.

5.2 Bezpečnost polokrytých a nekrytých střelnic

Vedle stejných rizik jako u krytých střelnic se posuzuje možnost úniku střel. V oblasti konstrukce a výšky záchytných valů postupují různí soudní znalci do jisté míry individuálně.

Obecně platí, že záchytný val má mít takovou výšku, aby při jeho náhodném přestřelení dopadla střela mimo střelnici pod takovým úhlem, při kterém je přijatelně malé riziko způsobení škody na zdraví, životě a majetku. Z toho vyplývá, že čím výkonnější střelivo, tím vyšší val, případně kratší povolená maximální vzdálenost střelby, aby byl zajištěn dostatečný úhel náhodného přestřelení.

Jeden ze spoluautorů normy například obvykle požaduje pro krátké zbraně ráže 9 mm Luger výšku valu 10 m pro vzdálenost střelby 25 m, výšku valu 8,5 m pro vzdálenost střelby 20 m a výšku valu 6 m pro vzdálenost střelby 15 m. V případě dlouhých zbraní lze očekávat, že soudní znalec bude vyžadovat zařízení (např. náměrové latě, clony či desky), které zcela zamezí přestřelení záchytného valu.

Pozor, pokud provozovatel střelnice uvažuje o stavbě clon (někdy nazývaných brány či náměrové stěny), měl by počítat s jejich vlivem na akustické parametry střelnice. Velká plocha clon způsobuje odrazy zvuku výstřelů zpět ve směru ke střelišti. Zvuk přeletí střeliště nebo budovu střelnice a může obtěžovat okolní obyvatele. Vhodnější je využití krytých otevíracích střeleckých stavů, jejichž konstrukce nedovoluje zamíření zbraně nad horní hranu záchytného valu.

6. Bezpečnostní zásady a předpisy

6.1 Základní zásady a předpisy

Bezpečnostní předpisy jsou souborem opatření pro zajištění bezpečnosti na střelnici nad rámec povinností daných zákonem a normou. Část těchto opatření vychází z obecně platných zákonných požadavků, část je uvedena v PŘ (buď dobrovolně, nebo na základě zákonných požadavků) a část může být upravena v závislosti na místních podmínkách samostatnými bezpečnostními předpisy, které mohou být součástí metodického pokynu pro správce, případně mohou být vyvěšeny jako samostatný dokument přímo na střelnici a podobně. Bezpečnostní předpisy by měly být:

- 1) Závazné pro všechny uživatele střelnice.
- 2) Stručné a srozumitelné.
- 3) Realistické – aby nenutily uživatele střelnice k dodržování něčeho, co nemá žádné zdůvodnění či racionální základ.
- 4) Vymahatelné – aby bylo v praxi možné domáhat se jejich dodržování.

Tyto předpisy mohou upravovat např. umístění bezpečného prostoru pro manipulaci se zbraní (tzv. „safe zone“), zacházení s terčí a s terčovými zařízeními, povolené směry střelby apod.

6.2 Ostatní předpisy

Norma mimo jiné požaduje zajištění hygieny prostředí (ochrana před hlukem), zajištění požární bezpečnosti a ekologie – zajištění likvidace odpadů. Je-li to pro konkrétní střelnici relevantní, provozovatel může pro tyto účely vydat příslušné vnitřní předpisy. Požární bezpečnost budov je řešena samostatnými obecně závaznými předpisy a normami.

7. Vnější vztahy

Sportovní střelnice, zvláště venkovní, vždy produkuje určitou míru rušivého hluku, který může způsobovat problémy s okolními obyvateli, uživateli okolních nemovitostí apod. Vedle objektivního rušivého hluku je třeba také počítat s možným subjektivním strachem části veřejnosti ze střelby jako takové. Negativním dopadům reakce veřejnosti případně místní samosprávy na provoz střelnice lze nejlépe předejít tak, že se provozovatel střelnice co nejvíce pozitivně zviditelňuje a zúčastňuje se veřejného života. Jako vynikající nástroj se ukazuje např. bezplatné zpřístupnění střelnice pro výcvik městské policie, pořádání akcí pro školy a podobně. Pro střeleckou organizaci je také důležité dlouhodobé budování přátelských vztahů s místními složkami Policie ČR.

Střelci by měli mít na paměti, že střelba a střelné zbraně budou významnou částí veřejnosti vždy vnímány negativně a se strachem, se kterým nelze bojovat ani ho vyvracet. Budování dobrých vnějších vztahů by se nemělo opomíjet a podceňovat.